

ren skal afgive en beretning om sagen til 16. plenarforsamling, og ydermere indeholder resolutionen en opfordring til generalsekretæren om at overveje muligheden af at iværksætte visse yderligere, i resolutionen nærmere angivne undersøgelser af en række problemer i forbindelse med landreformer.

Under udvalgets forhandlinger om resolutionsforslaget udspandt der sig med et voldsomt cubansk angreb på især amerikanske kapitalisters påståede misbrug af jordbesiddelse i andre lande som optakt en skarp debat mellem på den ene side USA og Storbritannien og på den anden side Cuba og Sovjetunionen, men efter at det var lykkedes at få optaget en henvisning til tidligere ECOSOC-resolutioner om ydelse af passende erstatning i tilfælde af ekspropriation, kunne udvalget dog enstemmigt indstille resolutionen til plenarforsamlingens vedtagelse, der ligeledes blev enstemmig.

2. Fremskridts- og virksomhedsberetning om specialfonden. Programmer vedrørende teknisk bistand.

Muligheder for internationalt samarbejde til fordel for tidligere formynderkabsområder og andre nylig uafhængige stater. Bistand til Libyen.

(Dagsordenspunkterne 28, 30 a, b, c, 31 og 32).

Af de til andet udvalg henviste spørgsmål behandlede ovennævnte punkter under ét. Behandlingen resulterede i forelæggelsen af nedennævnte i udvalgets rapport til generalforsamlingen under I til VII angivne resolutioner, som alle vedtoges på generalforsamlingens møde den 15. december 1960.

Debatten i andet udvalg indledtes af indlæg af specialfondens generaldirektør, Paul G. Hoffman, formanden for bestyrelsen for det udvidede tekniske bistandsprogram, David Owen, og FN's kommissær for teknisk bistand, Roberto M. Heurtematte.

Af generaldirektørens indlæg fremgik, at styrelsesrådet siden fondens oprettelse havde godkendt i alt 74 præ-investeringsprojekter, hvoraf 39 var i gang og 1 afsluttet. Projekternes samlede værdi androg 140 mill. \$, hvoraf specialfonden skulle bidrage med 60 mill. \$ og modtagerlandene med 80 mill. \$. Specialfondens bidrag var blevet fordelt med halvdelen til projekter til udforskning af de pågældende landes ressourcer, en tredje-

del var anvendt til undervisningsprojekter og resten til videnskabelige institutter.

Generaldirektøren fremhævede navnlig undervisningsprojekterne som en forudsætning for, at udviklingslandene efterhånden blev i stand til at varetage deres egen udvikling. I overensstemmelse hermed blev der ved gennemførelsen af andre projekter lagt vægt på samtidig at uddanne det størst mulige antal lokale teknikere.

I sin redegørelse udtalte generaldirektøren tilfredshed med de af styrelsesrådet i maj 1960 truffne beslutninger om at udvide fondens arbejdsområde blandt andet ved at ophæve den hidtidige minimumsgrænse på 250 000 \$ for støtte fra fonden, når et projekt indebar mulighed for hurtig og betydelig investering. Denne ændring var sket på et særdeles heldigt tidspunkt og ville navnlig kunne få betydning for hjælpen til de nye lande.

Om fondens økonomiske forhold udtaltes, at de modtagne bidrag hverken svarede til det aktuelle eller forventede behov, idet fonden, såfremt 1960-programmet blev godkendt, for øjeblikket rådede over mindre end 21 mill. \$ til gennemførelse af 1961-programmet. Generaldirektøren henstillede derfor til udvalget at stille forslag til generalforsamlingen med henblik på allerede i 1961 at nå et årligt bidrag til specialfonden på 100 mill. \$.

Mr. David Owen, formand for bestyrelsen for det udvidede tekniske bistandsprogram, gav i sit indlæg om FN's tekniske bistandsprogrammer udtryk for tilfredshed med de opnåede resultater i det forløbne år. Det godkendte program havde således for første gang i 5 år kunnet gennemføres fuldt ud, ligesom de øgede bidrag havde muliggjort forberedelsen af en betydelig udvidelse af aktiviteten i 1961 og 1962. Også den af den tekniske bistandskomité (TAC) truffne beslutning om at udvide bestyrelsesformandens bemyndigelse til at disponere over programmets midler uden for den sædvanlige planlægning fra 5 pct. til 7½ pct. af arbejdskapitalen og reservefonden havde i et antal tilfælde muliggjort et øget initiativ.

Mr. Owen fremhævede dels programmets udvikling fra ensidig hjælp henimod et egentligt samarbejde, i hvilket udviklings-